

Republika Hrvatska
Općinski sud u Varaždinu
Varaždin, Trg slobode 9

Poslovni broj: P-155/2025-13

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Varaždinu, po sutkinji toga suda Ani Lazić, u pravnoj stvari tužitelja Hrvoja Hočurščaka iz Nedeljanca, Poljska 39 A, OIB: 68159326185, kojeg zastupa punomoćnik Fran Ježić, odvjetnik u Varaždinu, Zagrebačka 89, protiv tuženika Croatia osiguranje d.d., Vatroslava Jagića 33, 10 000 Zagreb, OIB: 26187994862, kojega zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Hanžeković i partneri iz Zagreba, Radnička cesta 22, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave na ročištu dana 10. rujna 2026., u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužitelja Sare Marko, odvjetničke vježbenice u Odvjetničkom društvu Hanžeković i partneri iz Zagreba, te objave 1. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužitelj sa tužbenim zahtjevom koji glasi:

"Proglašava se nedopuštenom ovrha temeljem ovršne isprave presude Općinskog sud u Varaždinu broj P-1149/04 od 18. svibnja 2009. po Zahtjevu za izravnu naplatu od 08. srpnja 2024. godine tuženika Croatia osiguranje d.d., Vatroslava Jagića 33, 10 000 Zagreb, OIB: 26187994862, protiv tužitelja Hrvoja Hočurščaka iz Nedeljanca, Poljska 39 A, OIB: 68159326185.", kao neosnovanim.

II. Nalaže se tužitelju da naknadi trošak parničnog postupka tuženiku u iznosu od 250,00 EUR (dvjesto pedeset eura) sa zateznom kamatom koja teče od 1. listopada 2026. do isplate prema stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope - kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio ovome sudu tužbu protiv tuženika radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, u kojoj navodi da je zaključkom Općinskog suda u Varaždinu od 19. veljače 2025. godine, poslovni broj Ovr-1735/2024-3 upućen da u roku od 15 dana od dana dostave navedenog zaključka pokrene parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, zbog razloga zbog kojeg je podnio prijedlog radi proglašenja pljenidbe i prijenosa nedopuštenim i to da je nastupila zastara tražbine o kojoj je odlučeno ovršnom ispravom, koji razlog je propisan člankom 50. stavkom 1. točka 11. Ovršnog zakona (NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/2 i 6/24), dalje: Ovršni zakon). Tužitelj je nadalje naveo da tuženiku ne duguje novčani iznos kako je to određeno Zahtjevom za izravnu naplatu, obzirom da je ovršna isprava na temelju koje je pokrenuta ovrha u zastari iz razloga što je protekao desetogodišnji zastarni rok te je naveo kako ističe prigovor zastare potraživanja ovrhovoditelja, ovdje tuženika te da tuženika kao ovrhovoditelj nije prema tužitelju kao ovršeniku do sada pokretao nikakve postupke. Stoga predlaže da se ovrha na temelju ovršne isprave presude ovoga suda broj P-1149/2004 od 18. svibnja 2009. po zahtjevu za izravnu naplatu od 8. srpnja 2024. dostavljenom Financijskoj agenciji (dalje: Fina) proglasi nedopuštenom.

2. U odgovoru na tužbu tuženik je naveo da se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu. Naveo je da u potpunosti osporava činjenične navode tužbe kojima tužitelj netočno navodi da ne postoji tuženikov dug prema tužitelju temeljem pravomoćne i ovršne isprave - presude Općinskog suda u Varaždinu od 18.05.2009., posl. br. P-1149/04 te da tuženik nije prema tužitelju do sada pokretao nikakve ovršne postupke radi namirenja predmetne tražbine, kao i da je potraživanje po navedenoj ovršnoj ispravi u zastari zbog proteka desetogodišnjeg zastarnog roka od pravomoćnosti i ovršnosti odluke. Naveo je da je pred Naslovnim sudom, radi namirenja tražbine po gore spomenutoj odluci, pokrenuo ovršni postupak pod poslovnim brojem Ovr-166/2012 u kojem je sud 21.06.2012. donio rješenje o ovrsi kojim je određena ovrha pljenidbom novčanih sredstava s računa ovršenika, čime je prekinuta zastara. Također je naveo da je tuženik kao ovrhovoditelj 30.04.2021. dostavio FINI Zahtjev za izravnu naplatu radi namirenja tražbine po presudi Općinskog suda u Varaždinu od 18.05.2009., poslovni broj P-1149/2004, (koja presuda je pravomoćna sa danom 01.12.2009. i ovršna dana 05.01.2010.), a potom zbog nemogućnosti naplate po predmetnoj osnovi – presudi ista je isknjižena, slijedom čega je tuženik potom podnio novi Zahtjev za izravnu naplatu od 04.07.2024. te smatra da je gore navedenim radnjama tuženika evidentno prekinuta zastara, a sve u smislu odredbi članaka 241. i 245. st. 1. Zakona o obveznim odnosima.

3. U dokaznom postupku sud je pročitao svu dokumentaciju u spisu predmeta, izvršen je uvid u spise ovoga suda poslovni broj, P-1149/04, Ovr-289/2010, Ovr-166/2012, Ovr-287/2021, P-664/2021 i Ovr-1735/2024. Tužitelj je na pripremnom ročištu predložio i saslušanje tužitelja, no sud je odbio navedeni dokazni prijedlog o čemu će se dati razlozi u kasnijem dijelu obrazloženja.

4. Na temelju članka 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22 i 115/23; dalje u tekstu: ZPP), nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog provedenog dokaznog postupka, sud je odlučio da je tužbeni zahtjev (u pretežitom dijelu) osnovan.

5. Predmet spora je zahtjev tužitelja za proglašenje ovrhe na temelju ovršne isprave presude ovoga suda broj P-1149/2004 od 18. svibnja 2009. po zahtjevu za izravnu naplatu od 8. srpnja 2024. upućenom Financijskoj agenciji nedopuštenom.

6. Nesporno je da je tuženik kao ovrhovoditelj navedenu presudu kao ovršnu ispravu podnio na naplatu Fini radi naplate novčane tražbine koju ima prema tužitelju kao ovršeniku sukladno toj presudi u cijelosti.

7. Sporno je između stranaka da li je nastupila zastara potraživanja tuženika na temelju navedene presude te da li je tuženik prema tužitelju prije podnošenja zahtjeva Fini pokretao druge postupke s ciljem naplate navedene tražbine.

8. Prema odredbi članka 214. st. 1. i st. 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18 i 126/21; dalje: ZOO) zastarom prestaje pravo zahtijevati ispunjenje obveze, a zastara nastupa kad je proteklo zakonom predviđeno vrijeme u kojem je vjerovnik mogao tražiti ispunjenje obveze. Sukladno odredbi iz čl. 233. st. 1. ZOO sve tražbine utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom drugoga nadležnog tijela javne vlasti, ili nagodbom pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, odnosno javnobilježničkim aktom, zastarijevaju za deset godina, pa i one za koje zakon inače predviđa kraći rok zastare.

9. Budući da je ovdje ovršna isprava pravomoćna i ovršna presuda na nju se, kao sudsku odluku, primjenjuje desetogodišnji rok zastare. Prema odredbi čl. 241. ZOO zastara se prekida podnošenjem tužbe ili kojom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine. U slučaju prekida zastare prema odredbi čl. 245. st. 1. ZOO zastara počinje teći iznova, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru.

10. Uvidom u spis broj P-1149/04 koji se vodio kod ovoga suda utvrđeno je da je 18. travnja 2009. donesena presuda P-1149/04 kojom je Hrvoju Hočurščaku, ovdje tužitelju, naloženo da Croatia osiguranju d.d., ovdje tuženiku, isplati iznos od 19.041,00 kuna sa zateznom kamatom od 28. veljače 1999. do isplate i parnični trošak u iznosu od 5.337,20 kuna, a navedena presuda potvrđena je presudom Županijskog suda u Varaždinu broj Gžx-40/09 od 1. prosinca 2009., te je presuda ovoga suda P-1149/04 postala ovršna 5. siječnja 2010.

11. Iz spisa predmeta Ovr-289/2010 koji se vodio kod ovog suda između ovrhovoditelja Croatia osiguranje d.d., ovdje tuženika, i ovršenika Hrvoja Hočurščaka, ovdje tužitelja vidljivo je da je ovrhovoditelj 21. siječnja 2010. podnio prijedlog za ovrhu na temelju presude Općinskog suda u Varaždinu (a kasnije navodi "Općinskog suda u

Zadru") broj P-1149/04 od 18. svibnja 2009. radi naplate iznosa od 19.041,00 kuna sa zateznom kamatom i radi naplate troškova parničnog postupka u iznosu od 5.337,20 kuna, te radi troškova ovršnog postupka u iznosu od 550,00 kn na plaći ovršenika koju je ostvarivao kod poslodavca Apolonija d.o.o. Labin. Uz prijedlog je dostavljena i presuda Općinskog suda u Varaždinu broj P-1149/04 od 18. svibnja 2009. kao ovršna isprava, a na temelju kojeg prijedloga je doneseno rješenje o ovrsi broj Ovr-289/2010 od 15. veljače 2010. Taj je ovršni postupak obustavljen rješenjem od 17. listopada 2011. jer sudu nije dostavljen podatak o novom poslodavcu ovršenika, a ovršeniku je prestao radni odnos kod poslodavca Apolonija d.o.o. Labin, te je isto rješenje o obustavi postalo pravomoćno 6. prosinca 2011.

12. Iz predmeta koji se vodio kod ovoga suda pod brojem Ovr-166/2012 vidljivo je da je ovrhovoditelj, ovdje tuženik, protiv ovršenika, ovdje tužitelja, 10. siječnja 2012. podnio prijedlog za ovrhu radi naplate novčane tražbine ovrhovoditelja u iznosu od 19.041,00 kunu sa zateznom kamatom te troškova parničnog postupka u iznosu od 4.022,20 kuna (s obzirom na to da je dio tražbine bio namiren) sa zateznom kamatom, u kojem navodi da je već ranijim rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Varaždinu određena ovrha broj Ovr-289/2010 od 15. veljače 2010. te je na temelju tog prijedloga određena ovrha pljenidbom i prijenosom novčane tražbine kod FINA-e. Iako prijedlog izreke rješenja o ovrsi, a koji prijedlog čini sastavni dio rješenja o ovrsi Ovr-166/12 od 21. lipnja 2012. izdanog na obrascu, pogrešno navodi ovršnu ispravu (navodi rješenje Općinskog suda u Zadru Ovr-257/06) zaključuje se da se radi o istoj tražbini ovdje tuženika koja potječe iz presude Općinskog suda u Varaždinu broj P-1149/04 od 18. travnja 2009. i omašci u pisanju pri čemu valja naglasiti i da je predmetno rješenje o ovrsi ovoga suda broj Ovr-166/12 od 21. lipnja 2012. tužitelj zaprimio 26. lipnja 2012. kako to proizlazi iz priložene dostavnice te je isto postalo pravomoćno 8. srpnja 2012. Naime, tužitelj tijekom postupka nije ničime dokazao da bi se radilo o nekom drugom potraživanju tuženika po nekoj drugoj osnovi, a prema odredbi članka 219. ZPP propisano je da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika. Predloženi dokaz saslušanjem tužitelja sud nije našao adekvatnim dokaznim sredstvom na temelju kojeg bi se moglo utvrditi da je postojala druga osnova po kojoj bi tuženik ili netko treći imao potraživanje prema tužitelju istog iznosa glavnice i parničnog troška, odnosno na temelju kojeg bi se moglo utvrditi da tužitelj ranije nije pokrenuo postupak naplate upravo za ovu predmetnu tražbinu po presudi Općinskog suda u Varaždinu P-1149/04, a druge materijalne dokaze tužitelj nije predlagao. Iz istog ovršnog predmeta Ovr-166/2012 vidljivo je da je FINA 30. srpnja 2012. dostavila obavijest o nemogućnosti izvršenja osnove za plaćanje zbog nedostatka novčanih sredstava na računima ovršenika te iz navedenog pak proizlazi da nije niti došlo do formalne obustave ovrhe već da je osnova za plaćanje evidentirana u očevidnik redosljeda osnova za plaćanje Fine.

13. Iz predmeta koji se vodio kod ovoga suda pod brojem Ovr-287/2021 proizlazi da je tuženik Croatia osiguranje d.d. kao ovrhovoditelj podnio FINA-i zahtjev za izravnu naplatu na temelju presude ovoga suda broj P-1149/04 od 18. svibnja 2009., 30. travnja 2021., a povodom koje je tužitelj, ondje ovršenik, podnio prijedlog za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim.

14. Sud je izvršio uvid i u predmet P-664/2021 koji se vodi povodom tužbenog zahtjeva tužitelja za proglašenje nedopuštenom ovrhe povodom zahtjeva za izravnu naplatu na temelju presude ovoga suda broj P-1149/04 od 18. svibnja 2009., podnesenom 30. travnja 2021. Fini, a koji predmet još nije pravomoćno okončan. Iz navedenog spisa predmeta proizlazi da tužitelj iznosi identične navode i dokazne prijedloge glede nastupa zastare kao i u ovom predmetu no o tom tužbenom zahtjevu još nije donesena odluka.

15. Prema svemu navedenom, sud zaključuje kako nije došlo do zastare potraživanja tuženika budući da je tuženik pokrenuo ovršni postupak radi naplate predmetne tražbine po presudi Općinskog suda u Varaždinu broj P-1149/04 od 18. svibnja 2009. prijedlogom od 21. siječnja 2010. na plaći ovršenika koji postupak je obustavljen jer ovršenik više nije bio u radnom odnosu kod dotičnog poslodavca, a ovrhovoditelj nije dostavio podatak o novom poslodavcu, koji razlog obustave ovrhe sud ne može staviti isključivo na teret ovdje tuženiku jer postoji mogućnost da takvim podatkom tuženik nije niti mogao raspolagati ako je tužitelj bio nezaposlen. Osim toga, kako je tuženik već u roku od mjesec dana podnio novi prijedlog za ovrhu, vidljivo je da do nenaplate predmetne tražbine nije došlo njegovom pasivnošću. Stoga je pravomoćnošću rješenja o obustavi ovrhe zastara predmetne tražbine počela teći iznova. Nadalje, budući da je već idući mjesec 10. siječnja 2012. tuženik ovrhu radi naplate predmetne tražbine iz presude Općinskog suda u Varaždinu broj P-1149/04 od 18. svibnja 2009. pokrenuo na svim računima ovršenika istim je ponovno došlo do prekida zastare tog potraživanja tuženika. S obzirom na to da isti ovršni postupak nije formalno obustavljen, točan datum kada je zastara počela teći iznova nije moguće utvrditi no to može najranije biti ili od dana obavijesti Fine o nemogućnosti izvršenja osnove za plaćanje od 30. srpnja 2012. ili protekom roka od tri godine kada je Fina sukladno čl. 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima sredstvima ("Narodne novine broj 48/18, 02/20, 46/20, 47/20) prestala s izvršavanjem te osnove pa je tada zastara ponovno počela teći. U svakom slučaju, od dana podnošenja prijedloga za ovrhu tuženika sudu 10. siječnja 2012. (u predmetu Ovr-166/2012) kad je nastupio prekid zastare pa do podnošenja zahtjeva za prisilnu naplatu tražbine po istoj osnovi putem Fine 30. travnja 2021. nije protekao desetogodišnji propisani zastarni rok radi čega je ocjena ovoga suda da je tužiteljev zahtjev u cijelosti neosnovan.

16. Kako tužitelj nije tijekom postupka dokazao da tuženik nije pokretao postupke radi prisilne naplate predmetnog iznosa kako to navodi u tužbi, dok je s druge strane tuženik dokazao da je predmetnu osnovu na naplatu prijedlogom za ovrhu dostavio još 2010. kada je zastara prestala teći te je iznova počela teći 6. prosinca 2011., a zatim je 2012. ponovno podnio prijedlog za ovrhu kada je zastara prestala teći, a iznova počela teći najranije 30. srpnja 2012. da bi ponovno prestala teći 30. travnja 2021. kroz koji period, dakle, nije protekao desetogodišnji zastarni rok za tražbinu tuženika jer je tuženik poduzimao radnje radi naplate svoje tražbine čime je zastarni rok bio prekinut, to je tuženik osnovano i zahtjevom za prisilnom naplatom tražbine putem Fine 8. srpnja 2024. istu nenaplaćenu osnovu dostavio na naplatu.

17. Odluka o trošku temelji se na odredbi iz članka 154. stavka 1. i članka 155. ZPP-a. Sud je tuženiku priznao zatraženi trošak zastupanja na ročištu 10. rujna 2026.

u iznosu od 250,00 EUR sukladno tbr. 9. st. 1. i tbr. 46. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/2023), dok mu nije priznat traženi trošak sudske pristojbe na odgovor na tužbu jer isti sukladno čl. 4. st. 1. toč. 2. Zakona o sudskim pristojbama pada na teret tužitelja. Ukupni priznati trošak tuženika iznosi 250,00 EUR. Na parnične troškove dosuđena je i zatražena zakonska zatezna kamata sukladno čl. 151. st. 3. ZPP-a.

U Varaždinu 1. listopada 2026.

Sutkinja
Ana Lazić

Uputa u pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranka može izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi pismeno, predaje se ovome sudu, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dostaviti:

1. Tužitelj po punomoćniku Franu Ježiću, odvjetniku iz Varaždina, Zagrebačka 89,
2. Tuženik po punomoćnicima, odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Hanžeković i partneri iz Zagreba, Radnička cesta 22

Broj zapisa: **9-3088e-01d04**

Kontrolni broj: **0121a-ae9c2-1ce17**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.